

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka Ph.D., ve věci

žalobkyně: **E. N. s. r. o.**, IČO X
sídlem Š. 66/9, X O.
zastoupená advokátem Mgr. Markem Gocmanem
sídlem 28. října 438/219, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 11 Olomouc

za účasti: **Mgr. Ing. P. B.**, insolvenční správce
sídlem M. n. 37, X U.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, č. j. 484885/18/3101-51523-809547, ve věci rozhodnutí o námitce proti převedení přeplatku na dani,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 22. 5. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, č. j. 484885/18/3101-51523-809547, kterým žalovaný rozhodl o námitce proti vyrozumění o převedení přeplatku.
2. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný vydal vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 4. 12. 2017, č. j. 1982347/17/3101-51523-809547 (dále jen „vyrozumění o převedení přeplatku“), kterým žalobkyni sdělil, že přeplatek na dani z přidané hodnoty, vykázaný ke dni 14. 11. 2017 ve výši 29 074 Kč převedl na úhradu nedoplatku daně: příslušenství daní, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 12 702 Kč, a odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně – st. rozpočet, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 872 850 Kč.
3. Proti vyrozumění o převedení přeplatku žalobkyně brojila námitkou ze dne 28. 12. 2017, ve které zpochybnila porušení rozpočtové kázně a následnou exekuci, a tím i převedení přeplatku nadměrného odpočtu ve výši 29 074 Kč na příslušenství daně, konkrétně na příslušenství daní a odvody a penále za porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně z uvedených důvodů trvala na tom, aby jí byl nadměrný odpočet DPH vrácen.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím námitku žalobkyně zamítl.

B) Žaloba

5. Žalobkyně v žalobě namítala, že na jejím osobním daňovém účtu žádný nedoplatek veden nebyl a dále, že ji žalovaný o evidovaném nedoplatku nikdy neuvědomil. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že ve vyrozumění nebyl nedoplatek žádným způsobem identifikován, což žalobkyni znemožnilo efektivní obranu proti postupu správce daně a což činilo postup správních orgánů nepřezkoumatelným. Žalobkyně dále namítala, že na osobním daňovém účtu mohou být evidovány různé poplatkové povinnosti, proto bylo povinností správce daně přesně identifikovat konkrétní nedoplatek, vůči němuž mělo dojít k převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2017.
6. Žalobkyně dále uvedla, že ačkoliv jsou údaje na osobních daňových účtech neveřejné, poplatník má pochopitelně právo na získání informací a potvrzení o jednotlivých skutečnostech na všech svých osobních daňových účtech. Ve vztahu k jednotlivým nedoplatkům a případně způsobům jejich úhrady převedením proti jiným přeplatkům proto musí být u jednotlivých nedoplatků patrný den splatnosti, z čehož je patrný i den vymahatelnosti konkrétního nedoplatku. Takové náležitosti ovšem vyrozumění ani napadené rozhodnutí neobsahují.

C) Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 5. 2019 uvedl, že postupoval podle § 154 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „d. ř.“ nebo „daňový řád“), a měl za to, že převod

přeplatku k úhradě nedoplatku je obligatorní postup, který správce daně musí vykonat bezodkladně poté, co nastanou popsane skutečnosti.

8. Žalovaný uvedl, že žalobkyni platebním výměrem ze dne 19. 5. 2016, č. j. 946486/16/3100-31471-801817, vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč. V souladu s § 33 odst. 4 daňového řádu byl posledním dnem lhůty k uhrazení vyměřené daně den 5. 6. 2017. Vykonatelnost odvodu za porušení rozpočtové kázně, tj. vykonatelnost vyměřené daně, nastala v souladu s § 103 odst. 1 daňového řádu dnem následujícím po uplynutí lhůty ke splnění povinnosti, tj. dnem 6. 6. 2017. Platební výměr ze dne 19. 5. 2016 na odvod za porušení rozpočtové kázně se stal v souladu s § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu vykonatelným exekučním titulem, který umožnil žalovanému nařídit v souladu s § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. b) a § 190 odst. 1 daňového řádu daňovou exekuci k vymožení nedoplatku na dani.
9. Žalovaný sdělil, že s ohledem na existenci vykázaných nedoplateků evidovaných na osobních daňových účtech žalobkyně a jejich výši byl přeplatek na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017 těmito nedoplatky konzumován a žalobkyni tak nemohl vzniknout nárok na vrácení byť i jen části přeplatku na dani z přidané hodnoty. Žalovaný dodal, že o aktuální výši nedoplatku na odvodu za porušení rozpočtové kázně byla žalobkyně informována vyrozuměním o nedoplatku, které jí bylo doručeno do datové schránky. Nedoplatky byly identifikovány i v exekučních příkazech, které byly žalobkyni taktéž doručeny.
10. K vyrozumění o převedení přeplatku žalovaný uvedl, že jde o méně formální postup než vydání rozhodnutí. Vyrozumění, jehož smyslem je deklarace úkonu správce daně, je možné učinit i neformální cestou a není třeba jej doručovat. Daňový řád neukládá, aby správci daně specifikovali zdaňovací období, konkretizovat příslušenství či identifikovat konkrétní nedoplatek, což však nesmí jít na úkor srozumitelnosti vyrozumění. V posuzované věci skutečnost, že nebyla ve vyrozumění o převedení přeplatku specifikována daňová povinnost, neměla za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
11. Žalovaný se dále zabýval splatností daňové povinnosti a uvedl, že v platebním výměru ze dne 19. 5. 2016 žalobkyni poučil o splatnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně, která nastala v souladu s § 139 odst. 3 daňového řádu po uplynutí 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně. Námitka žalobkyně, že ji správce daně neinformoval o splatnosti daňové povinnosti, tak není důvodná.
12. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně si byla vědoma svých daňových povinností, jelikož se vždy aktivně domáhala a domáhá přezkoumání postupů a rozhodnutí správních orgánů týkajících se odvodů do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně, exekučního řízení, zajišťovacích institutů a převádění přeplatků na daních na evidovaných nedoplatecích. Proto navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl.

D) Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobkyně podala žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.

14. Krajský soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O věci uvažil takto:
15. Žalobkyně v žalobě namítala, že na jejím osobním účtu nebyl v době vydání vyrozumění o převedení přeplatku veden žádný nedoplatek. Dle krajského soudu tomu tak není. Součástí předloženého správního spisu je totiž vyrozumění o výši nedoplatků ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1438708/17/3101-80542-800629, ze kterého vyplývá, že na osobním účtu žalobkyně byl evidován daňový nedoplatek na dani: odvod za porušení rozpočtové kázně, Národní fond II, ve výši 1 649 289 Kč ke dni 26. 6. 2017 s tím, že nebude-li nedoplatek uhrazen, může správce daně přistoupit k jeho vymáhání daňovou exekucí. Náklady za nařízenou exekuci činí 2 % částky, pro kterou je exekuce nařizována. Součástí správního spisu je i doručka, ze které vyplývá, že vyrozumění o výši nedoplatků bylo žalobkyni doručeno dne 29. 6. 2017. Dle krajského soudu tak z vyrozumění o výši nedoplatku jasně vyplývá, že na osobním účtu žalobkyně se nedoplatek nacházel a i to, o jaký nedoplatek se jednalo, současně se žalobkyně o tomto doplatku prokazatelně dozvěděla. Tuto námitku žalobkyně tak krajský soud neshledal důvodnou.
16. Žalobkyně dále brojila proti tomu, že vyrozumění o převedení přeplatku nebylo dostatečně konkrétní. Tomu krajský soud přisvědčil, jelikož vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 4. 12. 2017 bylo kusé a skutečně z něj nevyplývaly podrobnější informace o přeplatku a nedoplatku, na jehož úhradu byl přeplatek převeden. Žalobkyní požadované informace jí však žalovaný poskytl v napadeném rozhodnutí o námitce, ve kterém podrobně popsal, že vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně, kdy tento platební výměr nabyl právní moci. Popsal, kdy se nedoplatek stal splatným a vykonatelným. Žalovaný také popsal, že k vymožení vykonatelného nedoplatku vydal exekuční příkazy. Žalovaný tak v napadeném rozhodnutí dostatečně identifikoval konkrétní nedoplatek, vůči němuž mělo dojít k převedení přeplatku na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2017.
17. Krajský soud proto uzavírá, že z napadeného rozhodnutí jasně vyplývají informace o tom, o jaký nedoplatek se v předmětné věci jednalo, a kdy se platební výměr ze dne 19. 5. 2016 stal splatným a vykonatelným. Nadto informace o splatnosti daně vyplývala i z poučení uvedeného výměru, konkrétně že je vyměřená daň splatná v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci tohoto platebního výměru. Z uvedených důvodů krajský soud nepřisvědčil žalobkyni, která z rozhodnutí mohla bez jakýchkoli pochyb zjistit požadované informace.

E) Závěr a náklady řízení

18. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.
20. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. října 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu